

ono što izlazi«, ponavlja ona tri roda: »Sada pak treba razabrati trostruke rodove; jedan *što* nastaje, drugi *u čemu* nastaje, treći *čemu sličnim učinjeno* nastaje ono što nastaje;«; time je naznačio materiju onim: *u kojem nastaje*; tim svojstvom ju je uskoro također proglasio sličnom majci: »prihvaćeno od majke« i »majku prihvatilište«. 5

Kasnije zaključujući: »Treći opet rod koji postoji uvijek – onaj umještanja, nikada ne prihvaća propadanje, pruža sjedište svemu što god nastaje, neosjetilno dohvatljiv nekim jedva vjerojatnim, nelegitimnim mišljenjem.« Jasno ovdje tumači što je htio s tim imenom *χώρα*, *umještanja*, kad kaže: *pružajući sjedište svemu što nastaje*. A što je to što nastaje? Forme bez sumnje koje <naziva>: *μίμημα παραδείγματος, ἀφομοιούμενον, ἔκγονον, ἐκτύπωμα, ὁμώνυμον*²⁵, *ὁμοιόντε ἐκείνω, δεύτερον, αἰσθητὸν γεννητὸν, πεφορημένον, ἀεὶ γιγνόμενον ἐν τινὶ τόπῳ καὶ πάλιν ἐκεῖθεν ἀπολλύμενον, otisak predloška, slično, porod, umjetno oblikovano, homonimno, slično njemu, ono drugo, osjetilno nastalo, ono otpalo što uvijek nastaje na nekom mjestu i opet od tamo propada.* 10 15

Materiju je, dakle, nazvao *χώρα, umještanjem*, u onom značenju koje je izrazio <riječju> *prihvatilište, majka, sjedište* – ne tijela, nego formi koje nastaju, uistinu ne drugačije, nego kasnije Aristotel. No potpuno je drugo reći: *mjesto formi i mjesto tijela.* 20

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU

²⁵ Usp. PLATO, Ti. 52.a.5 – 7.